

A cauda pedes illorum multis nexibus complicant, ita ut nequeant moueri: deinde in caput assurgentes, oculis que tanquam fulgure incensis, elephantorum uisum obumbrantes, ad terram defectos comedunt. Nunc de reliquis Arabici sinus oris scribemus, partim à nobis Alexandria ex regum commentarijs, partim ex his qui uiderunt perceptis. Hæc enim orbis portio, insula quoque Britannia, & loca ad Arcum sita, paucis nota sunt. Verùm de regionibus quæ Arcum spectant, de que Britannicis rebus tum referetur à nobis, cum C. Cæsaris, qui Romanum usque ad Britanniam imperium protulit, eas que oras incognitas antea, notas effecit, gesta complectemur. Arabici sinus ostia patent ad Oceanum, quæ meridiem respicit, plurimum stadiorum longitudine, quæ Arabiæ Troglodytarumque finibus terminantur: ostij reliqui sinus latitudo decem & septem stadijs patet: à portu Panormi ad oppositam Epirum diei unius nauigatio. Plurimum uerò distat circa Tiritum montem, ubi ita latum est mare, ut Epiri minimè inuicem aspiciantur. Ab hac latitudine paulatim clauditur usque ad ostium eius. Is sinus multis in locis insulas continet magnas, quas inter arcus est nauium cursus, maris uerò fluxus uehemens ac multus. Hic situs est Arabici sinus, cuius ab ultimis locis orientes, utrinque nauigandi modum, quæque in eo sunt memoratu digna recensentur. Et primùm dexteram sumemus littoris partem: quam usque ad desertum habitant Troglodytæ. Ab Arsinoë ciuitate iuxta dextrum continens euntibus, uarijs in locis ex saxis in mare emanant aquæ falsedine amaræ. Ultra quas latis campis mons imminet uiridi colore, qui continuò aspicientium uisum corrumpit. In montis radicibus stagnum est difficile ad nauigandum, nomine Aphrodites, ex tribus quæ in eo sunt insulis, duæ oliuas ac ficus abundè ferunt, tertia his arboribus deficiens, meleagris, ut appellant, referta est. Post hæc sinus est ingens nomine Acatharus, in quo Cherronefus angusto aditu iter nauigantibus ad oppositum mare præbet. Ultra hæc loca insula est longitudine stadiorum octoginta, nomine Ophiades, olim deserta cultoribus, ob serpentum (unde & nomen sumpsit) in ea diuersantium multitudinem. Postmodum regum Aegypti opera serpentibus purgata est, ad cultumque redacta, ita ut nulli in ea amplius conspiciatur. Non autem prætermittenda uidetur causa, qua hanc insulam serpentum molestia cura hominum liberauit. Inuenitur in ea insula Topazius lapis, vitro similis, colore aureo. Cuius accessus omnibus est interdictus, pœna mortis ad eam nauigantibus statuta. Pauci custodes in sulæ præsumt, uitam miseram ducentes. Ne quis enim eos lapides furto auferre possit, nulla penitus in insula nauis relinquitur. Qui propè nauigant, regis timore haudquaquam propinquant insulæ. Nutrimentum deferentes euestigio abscedunt, cibo relicto. Cæteri propinqui insulam non adeunt. Deficiente cibo ad litus sedent omnes, uitæ subsidium expectantes. Hos qui deferunt, ut tar dos sæpè incusant, uelut in extremo uitæ positi. Hic lapis in petra nascitur, die ob solis splendorem minimè apparens. Nocturno in umbra luces, procul ostendens quo sit in loco. Custodes sorte diuisi, ad loca ubi latet Topazij, accedunt. Quem ubi nocturno splendorem conspexere, locum splendens lapidis designant: eum postmodum die excisum, opificibus tradunt, qui ex eo Topazium eliciant. Propinqua littora maiori ex parte Ichthyophagi habitant, & pastores Troglodytæ. Montes insuper sunt usque ad Sotera portum contigui, qui nomen hoc à Græcis primùm eo prospere nauigantibus accepit. Deinceps Syrius est Arabiam uersus, cuius regio ac mare aliam à priori naturam habet. Nam continens humilis est, nullis collibus elatus. Mare non amplius tribus passibus profundum, colore ad modum uiridi. Quod ferunt minimè natura aquæ cõtingere, sed quia alga referta est: locus ad nauigandum facilis, nulli subditus tempestati, multisque fertus piscibus. Naues quæ elephantes uelunt, tum profundæ, tum pondere